

Msgr. Stanislav Zore, ljubljanski nadškof in metropolit ter veliki kancler

Pozdravni nagovor

Slavnostna akademija ob stoletnici Teološke fakultete Univerze v Ljubljani in štiristoletnici teološkega študija na slovenskih tleh

Ljubljana, Filharmonija, 28. november 2019

Spoštovana eminenca kardinal Giuseppe Versaldi, prefekt Kongregacije za katoliško vzgojo, spoštovani predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, cenjeni visoki gostje, dragi vsi praznujoči ob 100-letnici Teološke fakultete Univerze v Ljubljani.

Vesel in ponosen sem, da moremo danes skupaj obhajati častitljivo obletnico delovanja naše fakultete. Vesel in ponosen zaradi tega, ker je bila Teološka fakulteta med tistimi fakultetami, ki so ustanovile Univerzo v Ljubljani. To pomeni, da so se profesorji Teološke fakultete zavedali pomena izobrazbe in znanja za življenje našega naroda in njegove dejavne navzočnosti v ustvarjanju znanstvenega, kulturnega in duhovnega ozračja v sožitju z drugimi narodi. Vedeli so, da ne sedanjosti in ne prihodnosti ni moč graditi samo na materialnih osnovah, ampak je treba oblikovati tudi notranjo, duhovno bit, ki vsemu ostalemu daje trdnost in trajnost.

Vesel in ponosen sem tudi zaradi tega, ker je Teološka fakulteta v tem času vzgojila in izobrazila duhovnike, ki so kot oznanjevalci evangelija in posvečevalci Božjega ljudstva živeli med svojimi ljudmi kot tisti, ki jim je najvišji zakon »rešitev duš«. Skozi študij so postali možje, ki niso varčevali z močmi. Niso šteli ur in ne tehtali dobičkov in izgub. Izgorevali so za Boga in za ljudi in služili do konca – dokler jim Gospod ni vzel pluga iz rok. Na Teološki fakulteti so se izobraževali in vzgajali srčni, velikodušni in pogumni možje.

Vesel in ponosen sem tudi ob dejstvu, da je bila naša fakulteta sposobna preživeti vse viharje, ki so se nanjo zgrnili v času njenega stoletnega obstoja. Živela je Pavlovo ugotovitev v Pismu Filipljanom: »Znam ... biti v obilju in biti v pomanjkanju« (Flp 4,12). Ko so bili časi neprijazni, je bila drža Teološke fakultete še bolj pomembna. Tudi zaradi njenega zgleda so ljudje ohranjali pokončnost in svobodo misli in ravnanja.

Ob njeni stoletnici se Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani zahvaljujem, da je delovala kakor kvas v testu ne samo v življenju Cerkve, ampak marsikdaj tudi v življenju družbe.

Na njeno preteklost kličem Božji blagoslov, njena prihodnost pa naj raste iz korenin in iz pogumnega odgovarjanja na vprašanja in zahteve časa, v katerem bo živela in delovala. Na mnoga leta, draga Teološka fakulteta.